

БЛЕННАТЪ: ЧАДО, ПРОШАВАТЪ ТИ СЕ ГРѢХОВѢ ТЕ.

6 И ЧАМШ СЕДЕХА НѢКОИ Ѽ КНИЖНИЦЫ ТЕ, И ПОМЫШЛАВАХА ВЪ СЕРЦА ТА СИ:

7 Защо говори тоа таква: ХДЛЪ; кой може да прощава грѣхове, токмѡ единъ Бгъ;

8 И АБІЕ РАЗУМѢ Иисусъ съ дѡхатъ си защо така они помышлаватъ въ себе си, и рече имъ: защо помышлавате такива мысли въ, сердца та си;

9 Шо ѐ по лесно, да речемъ на разслабленншатъ, прощаватъ ти се грѣхове те: или да речемъ, стани та си земь оджратъ, и ходи;

10 Но да познатете защо Бгънъ, челоѡческій има власть на земла та да прощава грѣхове: (рече на разслабленншатъ:)

11 Тебе думамъ: стани та си земь оджратъ, и иди си оудомъ.

12 И АБІЕ СТАНА, и земь си оджратъ и и злѣзе вжнъ предъ сички те: што сички те се чѡдеха, и славеха Бга, и говореха: защо никога не смѣ видѣли такова чѡдо.

13 И пакъ и злѣзе къ морето: и сичкю народъ идеше по него, и оучеше ги.

14 И като заминѡваше виде Левіа Ялѡеѡва, който се-

деше на гюмрдкчійница та, и рече мѡ: Ела по мене, и стана и и иде слѣдъ него.

15 И когато седеше тои въ кѡша та си, мнозина мытарй и грѣшни дохождаха и седеха заедно съ Иисуса и сосъ оученицѡ те мѡ: зашто чеха мнозина, и идеха слѣдъ него.

16 Я книжницы те и фарісеѡ те като го глѣдаха че гѡде съ мытарй те и грѣшни те, говореха на оученицѡ те мѡ: зашто гѡде и пие съ мытарй те и грѣшни те;

17 Я Иисусъ като чѡ, рече имъ: не трѣбѡва на здрави те лѣкаръ, но на болни те, не самъ дошелъ да повыкамъ прѡбедны те, но грѣшны те на покааніе.

18 И оученицѡ те Иѡаннови, и фарісеѡски те постеха: и доидоха та мѡ речекоха: зашто оученицѡ те Иѡаннови и фарісеѡски те постатъ, а твой те оученицѡ не постатъ;

19 И рече имъ Иисусъ: мѡгѡтъ ли сыновѡ те свадѡрски, доклѡ ѐ съ нѡхъ младоженецѡ, да постатъ; колкото време има чъ съ себе си младоженецатъ, не мѡжатъ да постатъ.

20 Но ще дойдатъ дни когато се земе Ѽ нѡхъ младоженецѡ, и тогѡва ще да постатъ въ онѡа дни.